

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

LOS BANCHS D' EMISSIÓ.

I.

Preocupada, d' un quant temps á aquesta part la opinió pública per la nova ó important emissió de Bitllets que desitja fer nostre Banch Nacional, qual autorisació porta marejats á nostras cosos Col-legisladors, es del cas haver de dir sobre aquest assumpto un parell de paraulas.

Un banch no es altra cosa que un establiment que se encarrega de concentrar y regularisar las operacions de crédito. Antigament, si be se troban cambistas y banquers en Atenas, Roma, Alexandria desconeixían lo ventatjós que es la lletra de cambi y lo crédito, y per lo tant sas operacions eran relativament de poca importancia. Mes endevant, en la edat mitja, quant lo renaixement doná nou impuls á la vida social, y las creuhadas obriren las portas del orient, aparegueren de nou los banchs que al principi foren únicament de depósitos entre ells, los de Venecia y Génova en 1171, y los de Amsterdam, Botterdam y principals ciutats alguns anys després.

Major desarrollo experimentaren aquestos establiments de crédito á principis del sigle XV en que alguns passaren á ser banchs del municipi ó de nació, solicitats per lo poder legislatiu á fi de tráurerlos recursos ab que poguer atendre á los considerables gastos que las necessitats ó al capritxo ocasionaban al tresor públich. En sa virtut, se comensá per los ministres y financiers á tirar plans y fer cálculs, principiant á embrancarse en las teorías del crédito.

Lo Banch que comensá á senyalarse en aquest nou terreno, fou lo de Sant Jordi de Génova (1409) lo qual, ab la bona fe y honro-